

in de volgende jaren werden de activiteiten verdeeld over één concert in de Rivierahal en één in de Doelen.

Het waren nog steeds concerten ten bate van een cultureel of filantropisch doel. Dat duurde met veel succes tot februari 1975. De heer Jansse was inmiddels 76 jaar. Lang werd gezocht naar iemand die de activiteiten van Symphonia op dezelfde wijze zou kunnen voortzetten. Maar 'Jansse onvervangbaar' schreef ir. K. van der Pols (bassist bij Symphonia) in 'Ouverture' van februari 1975.

Het laatste weldadigheidsconcert werd gegeven op 24 februari ten bate van het Rotterdamse Rode Kruis. Er kon f 10.000,- worden afgedragen. In 30 jaar had Symphonia zo f 300.000,- bij elkaar gespeeld. Secretaris Frits Pot vond daarvoor de aardige woordspeling:

C'est le ton qui fait la musique
C'est la musique qui fait les tonnes

Bij dit laatste weldadigheidsconcert werd aan de heer Jansse namens de Rotterdamse Kunststichting door voorzitter Bartels de Penning van de Maze overhandigd, een aan amateurs zelden toegekende onderscheiding. Ook ontving hij de legpenning van het Nederlandse Rode Kruis.

Hoe nu verder met Symphonia? Geen concerten meer in de Rivierahal of in de grote zaal van de Doelen. Voor de heer A.C.F. van Dijk, thans bibliothecaris van Symphonia, aanleiding om een nieuw plan te opperen: het geven van 'Promenade-concerten'. Het bestuur stelde zich in verbinding met de directie van de Doelen en daar werd met name van de heer H.W.J. van Dael alle medewerking ondervonden. Het werd voortaan tweemaal per jaar een hal-promenadeconcert op zondagmiddag.

Hoewel het er even naar uitzag – en dat was niet de eerste keer in haar geschiedenis – dat de dagen van Symphonia geteld waren, bleek al spoedig dat deze hal-promenadeconcerten een schot in de roos waren. De zondagmiddagconcerten trokken in toenemende mate de belangstelling van een nieuw en trouw publiek.

Dit vooral dank zij de eminente leiding van Henk Briër, die door een goede programmakeuze en gedegen voorbereiding elk concert tot een muzikaal verfrissende belevensmoment maakte. Een nieuwe bloei-periode in het bestaan van Rotterdams oudste symfonie-orkest lijkt een gerechtvaardigde verwachting.

Waarbij dan wel de voorwaarde vervuld dient te worden dat Symphonia de belangstelling blijft genieten van de musicerende